საქართველოს გაზეთი

დეკემბრის ით დღესა ჩყით წელსა თფილისში.

No. 42.

სანკტპეტერბურღს

უმაღლესნი ბრძანებანი.

ნოემბრის პირველს რიცხვითგან.

[illegible] განსხვავებულის სამსახურისათვის. ოჩნოხანის მხედრობის გრენადერის უაზოვის პოლკის კომანდირს როტმისტრს იეჟომეგიჩ მაიორობა, ქვეითის მხედრობის კაპარდინსკის მუშკეტის პოლკის მაიორს კოშელევს პოდპოლკოვნიკობა, ხირურგიისა ექიმისა და ყოლინს შტაბს კაპიტნობა, პრაპორშიკთა მარკოვსა და პარამშევს პოდპორუჩიკობა. არტილლერიის მეათცხრამეტე ბრიგადის შტაბს კაპიტანს არისტოვს პირველს კაპიტნობა, პრაპორშიკს კაპიტნის პოდპორუჩიკობა, ქვეითის მხედრობის თბილისის მუშკეტის პოლკის უნტერ ოფიცერს რიქევსკის პრაპორშიკობა.

გარდაყვანებითან. გრუზინსკის გრენადერსკის არტილლერიის ბრიგადის პრაპორშიკი მუხანოვი კარლოპოლსკის დრაგუნის პოლკში. განსხვავებულის სამსახურისათვის საქართველოს განყოფილის კორპუსის კომანდირის ღენერალ ინფანტერიის ერმოლოვის ადიუტანტი ცხენოსანის მხედრობის გროდნენსკის გუსარის პოლკის როტმისტრი დრაგი თოლსტოი, ლეიბღვარდიის გუსარის პოლკში, და ნებასცემია დარჩეს უწინდელსავე თანამდებობაში, მისის იმპერატორებითის დიდებულებისა. ამალი კვარტერმეისტრის ნაწილის შტაბს კაპიტანი ბაბარიკინი ღვარდიის ღენერალის შტაბში. სნეულებისათვის ქვეითის მხედრობის ტროიცკის მუშკეტის პოლკის შტაბს კაპიტანი ვოცელო დაერიცხოსა და კასპიის ზღვის ბატალიონის პორუჩიკი დაეილოვი სამსახურნის შინაგანის გარნიზონის ბატალიონებში.

ყოვლად უმოწყალესად ეწოდებისა კავალერი ორდენისა წმიდის ვლადიმერისა მეოთხისა ხარისხისა საქართველოში მხედრობათ განმგებელს უფალს ღენერალ ლეიტენანტს ველიამინოვს პირველს.

განცხადება.

ქართულის გაზეთის გამომცემნი ვალად თვ-

სდ ჭრაცხილენ, რათა წინასწარ აცნობონ უკანოგოლებსა საზოგადოობასა, რომელ გამოცემა ესრეთის გაზეთისა განგრძელების მომავალსაცა ჩ ყ გ წელსა. მას შინა შთაწერილ იქმნებიან ავთ იგივე მუხლნი, რომელნიცა მოხსენებულ იყუნენ გამოცხადებასა შინა დაბეჭდილისა უწინარეს ამისა შემოღებისათჳს ამა გაზეთის ბეჭდვისა.

გაზეთი ესე გამოცემულ — იქმნება ათას რვაასოცდა ერთის წლის იანვრის პირველს რიცხვიდგან, თჳთოს კვირაში თჳთო დაბეჭდილი ფურცელი.

მისაწერი ფასი დანიშნულ — არს ხაზინით ზომიერი სრულიადის გაზეთის აქ ტფილისსა შინა გამოცემისათჳს სამი რუბლი თეთრი ფული, და სხვათა ქალაქთა და ადგილთა მცხოვრებნი წარსაგზავნელად მათდამი გაზეთისა ამის მისცემენ ერთსა ამაზედ სრულის დროსათჳს. ამისთჳს, რომელ წარსრულსა შინა წელსა გაზეთისა ამის ვერ უწყებისა გამოცემა მარტის თვეში, და არ იქმნება გამოცემა მისი პირველის იანვრის რიცხვითგან, და მაშ წარსრულის წლისაზედ მოემატება თითო ფურცელი, და იქმნება არცა ორმოცი, არამედ ორმოც და ათი ფურცელი საკუთართა შემთხვევასა შინა მომატებითათანა.

ჴელწერილი და თეთრი მიღებულ იქმნებიან აქ ნოემბრის თჳს თხუთმეტის რიცხვითგან აქ კორპუსის შტაბის სახლსა შინა, სადაცა გამართულარს სტამბა, ყოველდღე დილის რვას საათითგან შუადღის შემდგომად ხუთს საათამდის; და სხვათა ქალაქთა და ადგილთა მცხოვრებთა მეშუამდგომლობით მისწერილნ და თეთრი მისცენ უეზდთა ოკრუგებისა და სხვათა კერძოობითთა ნაჩალნიკთა იქ, ვინ სადაცა მახლობელად იმყოფების. 4.

ასტრახანისნი მოუთხრობენ. დიდმან პეტრე პოლკოვის პრიმოლის წინას დღის სადამოზედ ჩამოუარა ცხენით რაზმებად დაწყობილს თავის მხედრობას, დიდგა ლეგრირის პოლკებს წინ, მოაყვანინა თვისთანა ყოველნი შტაბ-ოფიცერნი და ობერ-ოფიცერნი, და ქუდმოხდილმა ეს შემდეგი სიტყვა უთხრა მათ: მეგობარნო! თქვენ თჳთ თვალით გინახავთ, თუ რამდენნი ჩვენის შეერთ მადიდებულის სჯულის ძმარნი ღვთისანი კაცნიერთა მჯერთა ჩვენთა სადგომებად გააკეთესო, რამდენნი ეკკლესია შეაგინესო და წმიდანი საგნი, რომელთაცა ისინი ნახვის ღირსნიცა არ იყვნენ ფეხით ლახესო, აგინებდნენ წმიდის სავსა, და ჩვენს ჭეშმარიტს სარწმუნოებას ეცინოდენო. თქვენ ეს ყოფილი გაქვსნას, რომ ქვე მაღლმა და ამპარტავანმა იმათმა კორპუსმა თავისის ჰაზრით თავის მხედრობას მოსკოვში სახლები უნდა დაურიგოსო, თავის ლენერალ-ოფიცრებს მოსკოვის ლენერალ-გუბერნატორობა მისცესო, და ჩვენი საკუთარი სამშობლო მამული ნაწილ ნაწილ სახელოვნებად დაჰყოსო და იქ თავისი მწვალებელი სარწმუნოება უნდა შემოიყვანოს და მით ის დაამხოსო, ამა ჩვენ იმათგან ამისათანა გინება და სასტიკი გვქვეყნა როგორ დავითმინოთ, და იმათ მაგიერი როგორ არ უნდა მივაგოთ. ჩვენთანა არს ღმერთი და ვიდრე იქმნებით, ამ სარწმუნოების ძალით დაუმარცხოთ ყველის ძალი, ასეთმულ მანცვილი წინაამდგომთა ჩვენთა შევმუსროთ, წარვგზავნოთ და მხნედ ვსდევნოთ, ბრძოლა შინათ

მწყალობელო ხოლეგში ვსდევნით, ჩინოვნიკების
ლანგებს ბირი დავუწყუროთ, და იმათი ლიწვენი
გავუსწოროთ, ეს ხომ იცით, რომ ღვთის
მიუკარვად უფლებით განუმარჯვებინათ,
ეს სიტყვა რომ გაათავა, ქ ა ლ მ წ ი-
ვ ე მ ჰკითხა ომში კარგად გარჯილა და ის
თავისი ბრძანება განუმეორა, რომელიც გავე-
ცა თავის მხედრობაში ლევანდოვსკის ბრძო-
ლის დროს სახელდობ 8: ვინც ომში მტერს თა-
ვის ძლიერს დაუცლის, ის ცუდს კაცად ჩა-
ითვლება, და ვინც მტერს ზურგს აქცევს, ის
სწორედ მტერად შეირაცხება. ამ ქ ა ლ მ წ ი-
ვ ი ს სიტყვას დევნარი მორტუჩიკოვმა თავადმა
მისალმ მისამართ მეტ გოლოვინის ლვარძლიან ჭოლ-
კოვნიკმა ასე უპასუხა: დიდო მწყალობელო
მეფე: ქ ა ლ მ წ ი ვ ე ო! თქვენ ხომ ნახეთ ჩვე-
ნი შრომა და ერთგულება, თქვენ ნახეთ მხნეო-
ბა ყმილთა შენთა სალდათა ლევანდოვსკის
ომშიაო, რომლისაც მთელს დღეს ცეცხლში იდგნენ
წყობა არ შეშალეს და მტერს ადგილი არ და-
უცვლეს, დაუცხრომელის სროლისაგან თოფჯერ
თოფები დაუცხუნდათ და თოფჯერე ჩახრები და
ჯიბეები აივსო ფეხის წამლით სავსებ მასრებითა,
დროშა იმ ჩვენს ზედ სეროლისა არიან, და ჩვენ სა-
ნი ჩვენი ისინივე გარით, იმედი გვაქვს
ღმერთისაგან რომ ვეხმარებით მტერსა, რომელიც
მაშინ გაიმარჯვებთ. ქ ა ლ მ წ ი ვ ე მ კმაყოფილი
დარჩა ამის, და უთხრა იმედი მაქვს! რომე-
ლიც პოლკოვნიკის ომში დიდად ჩინებულად გაიმარ-
ჯვე და ჰხმლის მტერია, მაშინ იმისმა დიდე-
ბულებამ ქ ა ლ მ წ ი ვ ე მ მოიწვია სადილის სტო-
ლზე უფროსნი თავისნი ღენერალნი და ჩინებულნი
ოფიცერნი, ჭამითთან რომელნიმე ტოსტე-
ნიდა უფროსუფროსნი გაცნოს და რომ მიბრძან-
და ყოველის მის ღენერლოტების წინ წელთმით
იმ კარავში, სადაც იდგა სადილის სტოლი, მაშინ
თვითვეულს კაცს თავისის ხმლით უბრძანა თავისი
სათვალავი ამისულის ოტკა, რომელსაც ერქვა
ბრძანებითი. და მანამდის სადილს აიღებდა კვლ
მწივე დიდად მოწყალებით ელაპარაკებოდა. შემდეგ
დრაგუნს სტერისა და რეინშილდს, რომელსაც
სხვებთან ერთად ჰკითხა, ამ გამარჯვებამდის
თქვენი ჯარი რამდენი იქმნებოდა, ამაზედ ამ
დატყვევებულმა ღენერალმა ~~მთავარმა~~ უპასუხა თუმცა
სწორედ არ შემიძლიან ამისი მოხსენება თქვე-
ნის დიდებულებისადმი, რადგან სწორე მხედართ
სია თვით კოროლს ჩვენს კოლმწივეს თავისთან
ჰქონდა, მაგრამ მე ასე მგონია რომ, მო-
ღმელთ, უცხოთა და ძველისეველთ გარდა და
კიდევ იმათ გარდა, რომელნიც თარილში ჩვენ ბარ-
გთან დარჩნენ, იქნებოდა მხოლოდ შვეთელი ოცი
და ათი ათასი კაცით, ქ ა ლ მ წ ი ვ ე მ ჰკითხა
კიდევ: მაშ ასე მცირის მხედრობით როგორ გა-
ბედეთ ასე გამოცხადებით ომით, რომელზედაც
ურიცხვი იყო დამოკიდებული. რეინშილდმა
მოახსენა რა ვჰკვეთათ, ჩვენ რჩევა არა გვქვე-
თხარა, და ჩვენ ერთგულთ ყმათ ჩვენის ქალ-
მ წ ი ვ ი ს ბრძანება დაუღალავად უნდა აღგვეს-
რულებინათ, და ზედ ეს სიტყვა დაატანა, მანამ-
დის ომს მოუწყვებოდით მხედრობა ჩვენი ურიცხ-
ვი იყო, მაგრამ სხვა და სხვას ომებით
ყინვისა და სნეულებისაგან დაგვაკლდა იქიდამ
ოცი და თხუთმეტი ათასამდის კაცით. მისმა დიდე-
ბულებამ გაიგონა რა ეს პასუხი იმისგან, მოუ-
ბრუნდა რომელთამე თვისთა დიდებულთა, რომელ-
თაც ვითომც უწინ ჰქონდათ მორიგი განზრახვა
მის სიცოცხლეზედ და უთხრა ოჰ! აი ასე უნდა
ჰმსახურობს კაცმა თავის ქ ა ლ მ წ ი ვ ე ს ა ო,
დაასხა ერთი რუმკა ღვინო, და უბრძანა ამ
ჩინებულს თავის ტუსაღს, მე ვსვამ იმ ჩემის ოს-
ტატის სადღეგრძელოს, რომელთაც მასწავლეს
საომარი გამოცდილებაო. რეინშილდმა ჰკითხა,
თქვენი დიდებულება მაგისთანას კარგს სახელს
ვისას ბრძანებთო, ქ ა ლ მ წ ი ვ ე მ უპასუხა